

Torsdagen den 27 oktober 2016

P8_TA(2016)0424

Nukleärt säkerhetsskydd och icke-spridning

Europaparlamentets resolution av den 27 oktober 2016 om nukleärt säkerhetsskydd och icke-spridning (2016/2936(RSP))

(2018/C 215/31)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2013 om rekommendationerna från konferensen om utvärdering av icke-spridningsfördraget (NPT) avseende upprättande av en massförstörelsevapenfri zon i Mellanöstern ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2010 om fördraget om icke-spridning av kärnvapen ⁽²⁾,
 - med beaktande av EU-seminarier om icke-spridning och nedrustning samt av regelbundna möten i EU-konsortiet för icke-spridning,
 - med beaktande av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
 - med beaktande av att 2015 års översynskonferens om icke-spridningsfördraget inte lyckades enas om ett slutdokument,
 - med beaktande av rådets slutsatser om den 9:e översynskonferensen mellan parterna i fördraget om icke-spridning av kärnvapen (8079/2015),
 - med beaktande av de dokument som antogs våren 2016 vid toppmötet om nukleärt säkerhetsskydd i Washington,
 - med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 2310 (2016) om 20-årsdagen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT),
 - med beaktande av Tbilisiförklaringen från 2016, som antogs enhälligt av OSSE:s parlamentariska församling,
 - med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 66/61 av den 13 december 2011 om upprättande av en kärnvapenfri zon i Mellanösternregionen,
 - med beaktande av rådets beslut 2012/422/Gusp av den 23 juli 2012 till stöd för en process för att upprätta en zon i Mellanöstern som är fri från kärnvapen och alla andra slags massförstörelsevapen ⁽³⁾,
 - med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 70/33 av den 7 december 2015 om att driva på de multilaterala förhandlingarna om kärnvapennedrustning, och av den öppna arbetsgruppens rapport till FN:s generalförsamling, som antogs den 19 augusti 2016 (A/71/371),
 - med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Den globala säkerhetsmiljön, framför allt i EU, har försämrats avsevärt och blivit otydligare, osäkrare och mindre förutsägbart. Det finns konventionella, okonventionella och hybrida hot som skapas av både statliga och icke-statliga regionala och globala aktörer.

⁽¹⁾ EUT C 440, 30.12.2015, s. 97.

⁽²⁾ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 77.

⁽³⁾ EUT L 196, 24.7.2012, s. 67.

Torsdagen den 27 oktober 2016

- B. Den internationella freden, säkerheten och stabiliteten har allvarligt äventyrats av den utveckling som har skett på olika områden, bland annat de försämrade förbindelserna mellan kärnvapenstater såsom Ryssland och USA samt Indien och Pakistan, och den fortsatta utvecklingen av Nordkoreas kärnvapenkapacitet.
- C. Spridningen av biologiska och kemiska former av massförstörelsevapen minimeras och stoppas gradvis med hjälp av en effektiv internationell tillämpning av förbudet och skyldigheterna i konventionen om bakteriologiska (biologiska) vapen och toxinvapen (BTWC) från 1972 och konventionen om kemiska vapen (CWC). Spridningen av massförstörelsekärnvapen och deras bärare utgör emellertid ett av de allvarligaste problemen för världssamfundet.
- D. I januari 2016 hade nio stater – USA, Ryssland, Storbritannien, Frankrike, Kina, Indien, Pakistan, Israel och Nordkorea – sammanlagt omkring 15 395 kärnvapen, jämfört med omkring 15 850 stycken 2015.
- E. Bland prioriteringarna ingår att hindra terrorister eller fler stater från att införskaffa eller använda kärnvapen, att minska eller avskaffa alla kärnvapenarsenaler och att skapa en värld utan kärnvapen.
- F. Det finns redan ett antal fördrag om kärnvapenfria zoner i vissa regioner i världen, närmare bestämt Latinamerika och Karibien, södra Stilla havet, Sydostasien, Afrika och Centralasien.
- G. Icke-spridningsfördragets översynskonferens 2010 innebar ett förnyat fokus på de humanitära konsekvenserna av kärnvapen, vilket framfördes av de norska, mexikanska och österrikiska regeringarna under efterföljande konferenser om de humanitära konsekvenserna av kärnvapen och deras respektive rapporter, samt det internationella humanitära åtagande som initierades av Österrike och som tillkännagavs vid icke-spridningsfördragets översynskonferens 2015, och som har godkänts av 127 FN-medlemsstater.
- H. De viktigaste ickespridnings- och nedrustningsmålen i icke-spridningsfördragets tre pelare måste skärpas ytterligare, dvs. icke-spridning, nedrustning och fredligt kärnsamarbete. De kärnvapenstater som har undertecknat icke-spridningsfördraget moderniserar och förbättrar sina kärnvapenarsenaler och skjuter upp åtgärder för att reducera eller avskaffa dem och för att gå ifrån en militär doktrin som bygger på kärnvapenavskräckning.
- I. Vid toppmötena om nukleärt säkerhetsskydd har formella framsteg gjorts när det gäller att stoppa civilt klyvbart material. Toppmötena har hållits inom ramen för en kompletterande process som har pågått utanför icke-spridningsfördraget och har bidragit till ett förstärkt icke-spridningsfördrag genom ökad trovärdighet för icke-spridningsaspekten, men Rysslands vägran att samarbeta och landets försämrade relationer med USA äventyrar ytterligare ansträngningar att stoppa och minska klyvbart material.
- J. Konventionen om fysiskt skydd av kärnämne är ett rättsligt bindande internationellt instrument inom området fysiskt skydd av kärnämnen och innehåller åtgärder för förebyggande, upptäckt och sanktionering av brott som rör kärnämnen.
- K. Ryssland och USA fortsätter att tillämpa det nya Startavtalet, som kommer att löpa ut 2021 om det inte förlängs av båda parterna. I sitt tal i Berlin 2013 kom USA:s president Barack Obama med ett viktigt förslag om minskning av kärnstridspetsar, vilket han upprepade i Washington 2016. Dessa inviter om att påbörja förhandlingar om ett uppföljningsavtal efter det nya Startavtalet har inte besvarats av Ryssland, och hittills har inga förhandlingar om en uppföljning av det nya Startavtalet inletts för att reducera icke-strategiska såväl som strategiska kärnvapen med målet att avskaffa dem.
- L. Kärnvapenprov och/eller andra kärnsprängningar utgör ett hot mot internationell fred och säkerhet och undergräver det globala nedrustningsarbetet samt bestämmelserna om icke-spridning. Fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (nedan kallat CTBT) är det effektivaste sättet att förbjuda kärnvapenprov. I år är det 20 år sedan man den 24 september 1996 påbörjade undertecknandet av CTBT om fullständigt förbud mot kärnsprängningar.

Torsdagen den 27 oktober 2016

- M. Trots alla ansträngningar för att sammankalla konferensen om upprättandet av en zon fri från kärnvapen och alla andra massförstörelsevapen i Mellanöstern senast i december 2012, i enlighet med överenskommelsen mellan parterna i icke-spridningsfördraget vid icke-spridningsfördragets översynskonferens 2010, har konferensen inte hållits.
- N. Natos strategiska koncept från 2010 och Natos omprövning av sin inställning till försvar och avskräckning från 2012 (*Deterrence and Defense Posture Review*) innebär ett åtagande från Natos sida att skapa förutsättningar för en kärnvapenfri värld. Till följd av Natos arrangemang för kärnvapendelning, jämte bilaterala arrangemang, är uppskattningsvis 150–200 amerikanskägda fritt fallande atombomber för insats på kort distans, som betraktas som taktiska kärnvapen, fortfarande utplacerade i fem kärnvapenfria Natostater (Belgien, Italien, Nederländerna, Turkiet och Tyskland). Vapnen är i dessa länder utplacerade i enlighet med Natos nuvarande politik.
- O. Säkerheten för och skyddet av de amerikanska kärnvapen som är utplacerade i Turkiet har blivit föremål för skärpt uppmärksamhet till följd av den väpnade konflikt i Syrien som pågår i närheten av flygbasen Incirlik och på grund av händelserna på och omkring flygbasen Incirlik under och efter den misslyckade kuppen den 15 juli 2016.
- P. Den 5 december 2015 var det 20 år sedan samförståndsavtalet från Budapest undertecknades. Ukraina har respekterat alla bestämmelser i det och agerat proaktivt i frågor om nedrustning och icke-spridning av kärnvapen, medan Ryssland har brutit mot sina åtaganden genom att ockupera delar av Ukrainas territorium (Krim) och inleda väpnade angrepp i östra Ukraina. Detta har skapat ett farligt prejudikat eftersom en stat som hade garanterat Ukrainas säkerhet, som svar på landets beslut att ansluta sig till icke-spridningsfördraget som en stat utan kärnvapen, kränkte Ukrainas suveränitet och territoriella integritet samt undergrävde trovärdigheten för, och allvarligt skadade, det instrument med negativa säkerhetsgarantier som tillhandahölls av kärnvapenmakten, liksom icke-spridningsfördraget och tanken på att driva på en global kärnvapennedrustning och icke-spridning på basis av internationell rätt och multilaterala avtal. Det har kommit mycket oroväckande och hotfulla uttalanden från högt uppsatta ryska tjänstemän om att Ryssland har rätt att använda och placera ut kärnvapen på Krim, något som skulle få globala konsekvenser. Oroväckande är även den nya ryska militärdoktrin från december 2014 som tillåter att kärnvapen används mot ett land som inte innehar sådana.
- Q. Ryssland har placerat ut kärnvapenkapabla kortdistansmissiler av typen Iskander i Kaliningrad och genomför övningar och flygningar med kärnvapenkapabla system. Uttalanden från den ryska ledningen om vikten av avskräckande kärnvapen och Rysslands beslut att avbryta sitt deltagande i avtalet om bortskaffande och hantering av plutonium, som ingicks med USA 2000, har förstärkt oron över att Ryssland i allt högre grad ser kärnvapen som ett alternativ.
- R. EU spelar en viktig roll som part i den gemensamma övergripande handlingsplan som överenskommits med Iran och som fullvärdig medlem av den gemensamma kommission som övervakar genomförandet av avtalet.
- S. Den 9 september 2016 genomförde Nordkorea sin femte kärnsprängning, bara några månader efter sprängningen den 6 januari 2016. Denna provsprängning, som Nordkorea hävdade var ett "lyckat vätebombsprov", utgör en uppenbar överträdelse av landets internationella skyldigheter enligt FN:s säkerhetsråds resolutioner och Syd- och Nordkoreas gemensamma förklaring om kärnvapennedrustning från 1992, enligt vilken de två länderna inte ska utveckla eller inneha några kärnvapen. Spridningen av alla massförstörelsevapen, men framför allt av kärnvapen samt bärare av dessa, utgör ett hot mot den internationella freden och säkerheten. Nordkorea tillkännagav 2003 sitt utträde ur fördraget om icke-spridning av kärnvapen och har sedan 2006 genomfört kärnsprängningar. 2009 gick Nordkorea ut med en officiell förklaring om att man hade utvecklat ett kärnvapen i avskräckande syfte, vilket innebär att hotet från Nordkorea mot dess grannar i nordöstra Asien och mot regional och internationell fred och säkerhet har förstärkts.
- T. I den europeiska säkerhetsstrategin från 2003 fastslås att spridningen av massförstörelsevapen kan vara det största hotet mot vår säkerhet, inklusive risken för en kapprustning med massförstörelsevapen, och att EU är fast beslutet att uppnå en universell anslutning till multilaterala fördrag och att stärka fördragen och deras kontrollbestämmelser. I EU:s globala

Torsdagen den 27 oktober 2016

strategi från 2016 står det ingenting om massförstörelsevapen, icke-spridning eller vapenkontroll.

- U. Vid slutförberedelserna inför icke-spridningsfördragets översynskonferens 2015 kunde EU dessvärre inte komma överens om en gemensam ståndpunkt om kärnvapennedrustning, och fick för första gången erkänna att det uttrycktes "delade meningar" om kärnvapnens konsekvenser. Konferensen lyckades inte anta ett slutdokument på grund av oenighet om fortsatta regionala insatser för att upprätta en zon i Mellanöstern som är fri från massförstörelsevapen.
- V. EU har åtagit sig att använda alla adekvata instrument som den har till sitt förfogande för att förebygga, avskräcka, stoppa och om möjligt avskaffa spridningsprogram som orsakar global oro, vilket tydligt framgår i EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003 och garanterade ett djupare samarbete mellan europeiska tankesmedjor om icke-spridning som en del av EU-konsortiet för icke-spridning.
- W. Det är viktigt att på ett transparent sätt stödja och stärka det civila samhällets engagemang i denna internationella process.
1. Europaparlamentet uttrycker djup oro över den försämrade säkerhetsomgivningen runt EU och bortom EU:s grannskap, som skulle kunna leda till att kärnvapen återigen börjar användas aktivt som avskräckande medel och att kärnvapen sprids mellan statliga och icke-statliga aktörer, och över det bristfälliga genomförandet av effektiva avvärpnings- och icke-spridningsåtgärder.
 2. Europaparlamentet uppmanar alla kärnvapenstater att vidta konkreta provisoriska åtgärder för att minska risken för kärnvapensprängningar, bland annat genom att minska kärnvapnens insatsberedskap och överföra dem från att vara utplacerade till att finnas i lager, samt genom att begränsa kärnvapnens roll i militära doktriner och snabbt skära ned på alla sorters kärnvapen.
 3. Europaparlamentet uttrycker djup oro över de potentiella överträdelserna av avtalet om medeldistanskärnvapen.
 4. Europaparlamentet uttrycker djup oro över de ökade kärnvapenhoten på grund av Rysslands attityd, med effekter på den globala säkerheten, stabiliteten och förutsägbarheten, och över de försämrade förbindelserna med Nato, inklusive potentiella överträdelser av avtalet om medeldistanskärnvapen (INF), uttalanden som indikerar en ökad benägenhet att ta till kärnvapen samt uttalanden som indikerar en eventuell utplacering av kärnvapen på andra håll i Europa. Parlamentet uppmärksammar de ryska militärövningar där man simulerar användning av kärnvapen mot Polen, och uttrycker djup oro över utplaceringen av kärnvapenberedda missilsystem av typen Iskander i Kaliningradområdet, som gränsar till EU-länderna Polen och Litauen. Parlamentet påminner om att Internationella domstolen i sitt rådgivande yttrande 1996 fastställde att man enligt gällande internationell rätt inte kunde dra någon definitiv slutsats om huruvida det var lagligt eller olagligt för en stat att använda kärnvapen under extrema fall av självförsvar.
 5. Europaparlamentet stöder toppmötet om nukleärt säkerhetsskydd, eftersom parlamentet anser att otillbörlig handel med och användning av kärnmaterial utgör ett omedelbart och allvarligt hot mot den globala säkerheten, och ser fram emot att fullständig spårning och fysisk säkring av allt kärnvapenmaterial ska kunna uppnås.
 6. Europaparlamentet välkomnar slutförandet av det arbete som bedrivits i FN:s öppna arbetsgrupp för att driva på de multilaterala förhandlingarna om kärnvapennedrustning enligt FN:s generalförsamlings resolution 70/33. Parlamentet välkomnar rekommendationerna till FN:s generalförsamling i arbetsgruppens slutrapport (A/71/371), som antogs med stort stöd den 19 augusti 2016, om att sammankalla en konferens 2017 som är öppen för alla länder, för att förhandla fram ett rättsligt bindande instrument som ska förbjuda kärnvapen och leda fram till att de avskaffas helt. Parlamentet inser att detta kommer att skärpa de mål och skyldigheter avseende icke-spridning och nedrustning som föreskrivs i icke-spridningsfördraget och bidra till att skapa förutsättningar för global säkerhet och en värld utan kärnvapen.

Torsdagen den 27 oktober 2016

7. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att stödja sammankallandet av en sådan konferens 2017 och att delta konstruktivt i dess överläggningar, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, Federica Mogherini, och Europeiska utrikestjänsten att bidra konstruktivt till överläggningarna vid 2017 års förhandlingskonferens.

8. Europaparlamentet påminner om att det är 20 år sedan undertecknandet av CTBT påbörjades, den 24 september 1996, och understryker att ett universellt, internationellt och verkligt kontrollerbart fördrag om förbud mot sprängningar är det effektivaste sättet att förbjuda kärnvapenprovsprängningar och alla andra kärnsprängningar.

9. Europaparlamentet uppmanar de återstående staterna i förteckningen i bilaga II till CTBT, vars ratificering krävs för att fördraget ska kunna träda i kraft, att med ny insikt om den akuta situationen underteckna och/eller ratificera fördraget, så att detta mycket viktiga internationella instrument kan få full effekt utan vidare dröjsmål. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 2310 (2016).

10. Europaparlamentet uttrycker sin uppskattning för de stora framsteg som den förberedande kommissionen vid Organisationen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBTO) har gjort i fråga om att slutföra och driva sitt effektiva internationella övervakningssystem som, även utan fördragets ikraftträdande, bidrar till regional stabilitet som en viktig förtroendeskapande åtgärd, stärker systemet för icke-spridning och nedrustning av kärnvapen och ger ytterligare vetenskapliga och civila fördelar till stater. Parlamentet är övertygat om att den förberedande kommissionen vid CTBTO även fortsättningsvis kommer att vara beroende av staters ekonomiska bidrag för att kunna fortsätta driva övervakningssystemet.

11. Europaparlamentet beklagar att kärnvapen, trots förhoppningar om det motsatta, är på väg att återigen ta plats i kärnvapenstaters strategiska planering. Parlamentet efterlyser en fördjupad dialog med samtliga kärnvapenstater för att få till stånd en gemensam agenda för stegvis minskade reserver av kärnstridsspetsar. Parlamentet stöder särskilt de steg som USA och Ryssland har tagit för att reducera sina utplacerade kärnvapen i enlighet med det nya Startavtalet.

12. Europaparlamentet beklagar att det sedan det nya Startavtalets ikraftträdande 2011 inte har förekommit några ytterligare förhandlingar om det akuta behovet att minska utplacerade och icke-utplacerade kärnstridsspetsar, inklusive (vilket USA och Ryssland tidigare enats om) åtgärder för att minska och avskaffa kortdistans- och slagfältskärnvapen som betraktas som taktiska eller icke-taktiska kärnvapen.

13. Europaparlamentet inser att ett ömsesidigt och samtidigt avlägsnande av kortdistans- och slagfältskärnstridsspetsar och taktiska kärnstridsspetsar från det europeiska territoriet skulle kunna bidra till att skapa förutsättningar för flera kärnvapenfria zoner och på så sätt bidra till fullgörandet av icke-spridnings- och nedrustningsskyldigheterna i icke-spridningsfördraget, och samtidigt skapa ett prejudikat för ytterligare kärnvapennedrustning.

14. Europaparlamentet lovordar inrättandet av kärnvapenfria zoner som ett steg i rätt riktning mot en kärnvapenfri värld. Parlamentet anser i detta sammanhang att en kärnvapenfri zon i Mellanöstern, baserad på frivilligt ingångna avtal, skulle spela en avgörande roll i strävan efter att uppnå varaktig och fullständig fred i regionen. Parlamentet är i detta sammanhang mycket besviken över misslyckandet att under 2012 hålla den konferens om upprättande av en zon i Mellanöstern fri från massförstörelsevapen som fått mandat från icke-spridningsfördraget.

15. Europaparlamentet stöder ytterligare åtgärder för att stärka Internationella atomenergiorganets (IAEA) mandat, däribland att tilläggsprotokollen till IAEA:s avtal om skyddsåtgärder görs allmänt giltiga och andra steg för att utveckla förtroendeskapande åtgärder. Parlamentet vill se till att denna organisation får de resurser som krävs för att den ska kunna fullgöra sitt mycket viktiga uppdrag att göra kärnenergiverksamhet säker. Parlamentet vill se framsteg i den kommande förberedande kommissionen för icke-spridningsfördraget 2017 och vid högnivåkonferensen för kärnvapennedrustning 2018.

16. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen mellan P5+1-makterna och Iran om Irans nukleära ambitioner och uppmanar till fortsatt samarbete mellan båda sidor för att säkerställa fullständigt genomförande av den gemensamma övergripande handlingsplanen. Parlamentet anser att den gemensamma övergripande handlingsplanen – det så kallade kärnteknikavtalet med Iran – var ett påtagligt framsteg för multilateral diplomati, och särskilt för europeisk diplomati, och inte bara bör medföra en märkbar förbättring i relationerna mellan EU och Iran utan även främja stabiliteten i hela regionen. Parlamentet anser att alla parter nu ansvarar för en strikt och fullständig tillämpning av avtalet. Parlamentet välkomnar tillsättningen av den gemensamma kommissionen bestående av representanter för Iran och E3/EU+3 (Kina, Frankrike, Ryssland, Storbritannien, Tyskland och USA) tillsammans med vice ordföranden/den höga representanten. Parlamentet stöder till fullo vice ordföranden/den höga representanten i hennes roll som samordnare av den gemensamma

Torsdagen den 27 oktober 2016

kommission som har inrättats enligt den gemensamma övergripande handlingsplanen, och anser att ett strikt och fullständigt genomförande av den gemensamma övergripande handlingsplanen fortfarande är mycket viktigt.

17. Europaparlamentet fördömer de senaste kärnvapenproven av Nordkorea och landets förkastande av olika resolutioner från FN:s säkerhetsråd, senast resolutionen av den 2 mars 2016 (2070). Parlamentet uppmanar med kraft Nordkorea att avstå från fler provocativa handlingar genom att överge sina program för kärnvapen och ballistiska robotar på ett fullständigt, verifierbart och oåterkalleligt sätt, att upphöra med all relaterad verksamhet och att omedelbart fullgöra alla sina internationella förpliktelser, däribland resolutionerna från FN:s säkerhetsråd och IAEA:s styrelse samt andra internationella normer för nedrustning och icke-spridning, och att återgå till förhandlingsbordet. Parlamentet uppmanar Nordkorea att utan dröjsmål underteckna och ratificera fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar. Parlamentet bekräftar sin önskan om en diplomatisk och politisk lösning på den nordkoreanska kärnvapenfrågan och stöder återupptagandet av sexpartssamtal. Parlamentet uppmanar Kina att utöva mer tryck på Nordkorea.

18. Europaparlamentet välkomnar införandet av klausuler om icke-spridning av massförstörelsevapen i EU:s avtal med tredjeländer och i handlingsplaner. Parlamentet påpekar att sådana åtgärder måste genomföras av EU:s samtliga partnerländer, utan undantag.

19. Europaparlamentet välkomnar presentationen av EU:s globala strategi och uppmanar med kraft utrikestjänsten att som en uppföljningsåtgärd uppdatera och utvidga EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen från 2003 och de nya handlingslinjerna från 2009, med beaktande av ovannämnda frågor och problem, i syfte att göra EU till en drivande kraft som stärker och driver på multilaterala avtal om nedrustning och icke-spridning av kärnvapen.

20. Europaparlamentet välkomnar regelbundna diskussioner om dessa frågor via EU-konsortiet för icke-spridning och andra civilsamhällesorganisationer och tankesmedjor, och uppmanar EU-konsortiet för icke-spridning, under ledning av EU:s chefsrådgivare och särskilda sändebud för icke-spridning och nedrustning, att vidga sin agenda och inkludera nedrustning.

21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till medlemsstaterna, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, FN:s generalsekreterare, FN:s högkommissarie för nedrustningsfrågor, Organisationen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar, IAEA:s generaldirektör samt parlamenten i de fem permanenta medlemsländerna i FN:s säkerhetsråd.
